

ZSILVÖLGYI

NAPLÓ

Délután (1931. Január 4.)

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

Egyesületi

HETILAP

Főszerkesztő: Molnár Sándor

Irodalmi főmunkatársak:
Walter Gyula, Kis István, Cegledy
István, Mihály Barna, Széna
György, Serényi József

ELŐFIZETÉSI ÁR:

1 hóra	15
12 hétre	45
6 hóra	80
12 hétre	150

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIV.

Megjelent hetenként
Egyes szám ára 4 kelt

Bankoknak, intézményeknek részvételáránálaknak és
kasszának évenként 500 lei.

† Vintila Bratianu 1867-1930.

A liberálisok nagylelkűségét végre, az országunk legnagyobb politikusa Bratianu Vintila meghalt. Halálával nemcsak egy tradícióból gazdag és politikai harcokban megérett és fegyverrelzett pártnak a vezére távozott az élők sorából, hanem az ország is hatalmas államférfiul vesztett el vele, aki azok közül az államférfiak közül való volt, aki törhetetlen kitartással, becsülettel harcot és minden szívesen érdekelte és csak egy ismert egész életében, népének érdekeit, hazájának boldogságát. Bratianu Vintila lesz az országunk első, a törvények és politikai Bratianu családnak, akik ezt az országot kiemelték a keleties rabzsárgaságból, függetlenséget, dinasztit, hatalmat, tekintélyt és méltó elhelyezkedést teremtettek Romániára az európai nagy országok között. Ennek a családnak köszönhet legjobban Románia! A Bratianu testvérek, az öreg Carl J. Bratianu tehetséges fiai voltak azok, akik az utolsó két évtizedben többet tettek az országunk érdekeiben, mint azelőtt csak igen kevesen, vagy egyáltalán senki. Ez a két testvér, Jonel és Vintila ma már halott. Mindkettőt a politikai szenniallás jellemezte amíg éltek. Rengeteg reformot, szociális törvényt adott az országunk és talán kevesen tudják, hogy az egész világon olyan sokat emlegetett nyolcórás munkaidőt éppen az „oligarcháknak” nevezték liberálisok, vagy is Bratianuék iktatták törvénybe, holott a nyolcórás munkaidő pl. a fejlett és demokratikus Németországban, még ma, a forradalom után sincsen törvénybe iktatva. A Bratianu fiavérk csinálták meg a földreformot és őek adták ki a jelszót, hogy földet a népek, és, hogy a föld azt, aki megmunkálja és nem pedig azoké a bajoroké és magánoké, akik csak cselszédnek szeretik a parasztot és robotolnak. Bratianuéknek köszönhet a munkásság a Majsa eljövén törvény munkaszüneti napját is. Ezenkívül sok szociális alkotás maradt az utókor számára a melyek fejlődést, előrelépést és jólétet biztosítottak az ország lakosságának. „Oligarchák” pártunk nevezték ezt a pártot, mert vezérei vasakarattal mindennek fölébe helyezték a nemzet érdekét. Vintila Bratianu volt az, aki azt a jelszót adta ki, hogy az ország tanulság meg a maga lábán járni és a nehézségeket győznie le a saját erejéből és nemcsak a külföldi tőkének rabulcsóját. Döve volt, hogy ha szegény az ország és adós, legyen magának adósa és ne az idegennek, aki kegyetlenül kihasználja azt, aki a kezébe kerül. És mennyire igazza volt! Most látjuk csak, mikor idegen ember dirigál, hogy milyen magassággal legyen az adó és mikor szászorsoron nagyobb árat kell fizessünk a használhatatlan rossz gyufáért csak azért, mert Kruger gyufakirálynak még több millárdra van szüksége mi zsebkendő! Vagy is Vintila Bratianu „Prin noi insine” híres jelszava csak most kezd igazán realizálódni, mikor lassan-hassan minden idegen kézbe kerül és mi pedig magasságot áratok fizetünk mindentér idegeneknek.

Ma már halott ez a hatalmas szervező erő. Kihűlt tetteiért fagyos göröngyök takarják, de az ország érdekében végzett óriási munkálkodása maradóan él minden időben. Az ország nagy gyászában mi is osztozunk és a kegyeletű megemlékezés jelléül meg-hajlunk lobogónak a nagy halott sirja fölött.

A liberálisoktól ért nagy veszteség hatása alatt az ország összes szervezeti gyűlést tartottak, az hol az egyet napirendi pont az elhunyt nagy ember emlékét tisztelték meg. A petroseni helyi liberális szervezet az alkalommal szintén gyűlést tartott és Dr. R. Micu, a helyi pártvezető főnöke tartott mélyszónást emlékeztetve Vintila Bratianuról, aki -mondotta Dr. Micu -nem ismert fáradságot, nem ismert semmi veszélyt és kíméletet ha az ország érdekében és a népek a javáért volt szót... Ez elhunyt nagy államférfi öngyógyezése résztvételét tartott a petroseni szervező részéről, valamint a halálhíre keltette a gyászoborgót a partibusz bűltére, valamint az egyébb liberális intézményekre is, ahol Vintila Bratianu szászok munkálkodása a köz érdekében közreműködött. Vasárnap kedgyistenit tisztelet volt, amelyet a gör. k. templomban J. Duma esperes celebrált, míg a görög katolikusoknál a misét Micu lelkész végezte.

Találkozásom Vintila Bratianuval

Kisebbségi életünk első esztendőjében találkoztam először a nagy államférfi, Vintila Bratianuval. Ezerkilencszázhuszonharmadik nyarán látogattam el ide petrosenbe is, ha jól emlékszem, pénzügyminiszter volt és a munkásság részére alapított „Consumul Municipiorilor” nevű szövetkeztet látogatta meg, ahol magam mint igazgatósi tag fogadtam az egyet osztályban a magas vendéget és G. Taireacu, akkori helyi alminiszter mutatott be nek, kihangsúlyozta, hogy magyar vagyok. Mikor kezett fogatni a már akkor idős államférfi, székszómból megmozdított a kezét, jelezve, hogy a magyar ember akit tisztelet, annak a keféhez alkalommal melegen megmozdítja a kezét, ezzel is megakasztja nyugtató, hogy őszintén és becsületesen tisztelt az, akinek kezét barátságosan megfogja. Ez a keféhez alkalommal felült nek, mert csodálkozott, hogy milyen erősen szorított meg a kezét és hamarosan beszélgetni kezdünk. Addig csak úgy élt bennem az a híres politikai, mint a hogy az egyes lapok azt feltűtessen bemutatnak és csak akkor kezdtünk csodálkozni, hogy én egy egészen más Bratianuval beszélek, mint akit addig ismertem. Előszörben a munkásság ügye érdekelt a legjobban és örömeimnek adott kifejezést, hogy a találat a consum idejével és először átkal a könyvből teszi a dolgozónak a megfigyeltét. Mí-mondotta Bratianu -Jeltesen érdekeltek a munkásság néhez munkáit és ígyekszünk is olyan tehetséget adni nekik, hogy becsületesen tudjanak élni, mint a hogy a dolgozók azt meg is érdemik... Ezután a kisebbségről beszél és elismerte, hogy azoknak a helyzete nem mindenben rózsás, de mondotta „van egy országunk ma a világban a hol a többségi népek helyzete is szászálódni kezd... Tízlettem és nagyra értékeltem a magyarság munkáit és ismertem jól, hogy mik azok a bajok a melyek orvoslása szorodik nek a hajlék el kérem, hogy sokasban tessék olyan, ami a kisebbségi népek hátra tenné, hogy vannak bajok és dolgoz, mikor nem megen minden a dolgoz rúde szerint azt elismertem, de hiszem, hogy jókardnak rendbe jár majd minden és a magyar kisebbség boldog és megelégedett lesz mert az a célunk, hogy megelégedtek legyenek...”

Azóta sok idő múlt el és a demokratikusnak nevezett kormány került hatalomra a Gyulafehérvári ígéreteknek s kisebbségnek aranykorszakot ígért és most olvassom, hogy a sokat szidott liberális kormány által Bratianu Vintila volt a pénzügyminiszter) a kisebbségi egyházaknak adott államszolgálati harminc százalékos leértékelést. Azt az az adó és nyarallatosságok tartottak, megadta a azok akiket magyarpártiaknak neveztek cloette egy részét. Egyek semmi sem történt csak meghalt egy nagy államférfi, aki nyiltszívú, gerinces őszinte és határozott volt, aki nem ígért többet, mint amit adhatott és ez szimbólum maradt nekünk kisebbségnek is, akik magunkból kiindulva szerettük az őszinteséget, amelyből most korszort helyezünk Vintila Bratianu sirjára.

(m)

Vigyázz, mert nem minden
fém tisztító „Sido!”

Ujesztendőre!

Az „ő” évet a hátunk mögött tudjuk. Annak minden bánatát, fájdalmát, sőt még a kevés örömet is kezdjük elfelejteni, csak halvány emlékei dől meg bennünk.

Örülünk az „új” év eljöttének! Annak megérkezését még meg is ünnepeljük. Pedig nem tudjuk, hogy mit hoz magával. Jó-e, örömeit-e, vagy talán még nagyobb nyomort, még nagyobb szenvedést és megpróbáltatást.

Örülünk az „új” év eljöttének, mert hátunk mögött tudjuk az 9 esztendő minden baját.

De főként azért örülünk az „új” év eljöttének, mert az ember alapértelműsége fogva hiszünkben. Nemcsak az újság ígere az, ami derül, reményt fakaszt az emberiség hiszékeny lelkében az új év megérkezése, hanem mert egy jobb, egy nemesebb, egy bajnátki, egy örömeit, deris esztendő, után áhítozik és hátha éppen a most eljött esztendő lesz az! Reméljük is higyük.

S ha az „ő” esztendő keserveit, sőt még a végétáshoz -de csak a végétáshoz- elegendő erőt adott kevés életörömet is le felejtjük, de a tanulságait nem lenne szabad a jelszó homályba említeni hagyni.

Nézünk át az „ő” évet. Gondoljuk át annak eseményeit, tetteiket és eredményeit. És ezekből szűrjük le a megsejlesztendő tanulságokat, hogy azokat csak előtt tartva, az év anyira-mennyire megvalósíthatassá reményeinket.

Különbösen mireánk, kisebbségekre áll ez hatványozva. Kevesen vagyunk s ha a kevés sem törődik az ő esztendő tapasztalataival, kevés fellegásával és főként, ha nem szál magába és nem keresi meg az „ő” esztendő előtt eredménytelenséget ma-holnap már megsemmisítő eredménytől, okait, s nem ígyekszik azokon segíteni, bizony a mi „új” esztendőnk olyan lesz mint az „ő” év volt. Sőt még rosszabb annál is, mert élet örök kimerül, a tepsédes, elfáultság, közöny, elkeseredés, vesznék újra erőrt rajunk, az pedig aztán elvívja majd munkáit s betele-tözi a nagy részben talán bennünk rejtő s miattunk származó eredménytelenség hatását.

Szívlelkünk meg azt a sok és szép beszédet, újság-cikkeket, előbeszélést, mely a karácsonyi ünnepek alatt az öröm Szereplőit zengett harsonkat, Hátba meg mindnak valószínű a „Boldog Új Esztendő!” legalább részben.

Vegyük számba magunkat! S ne azt keressük, hogy hol vannak bennünk és melyek a bennünk egy-mástól elválasztó válaszfalak, hanem keressük meg az érintkezési pontosságokat, azokat kossuk össze s keressük meg az érintkezési pontosságokat, azokat kossuk össze s építsük ki vigyarákuk, hogy a válaszfalak azokon kívül maradjanak, és azt a kevés életörömet s főként életörömet s kisebbségi egygyedinek meg találomra, hozzuk össze és egygysitük a csuf, arányos nap politikai fölött és azon kívül, a kisebbség boldogság Új Esztendőre elérésére.

rt.

Boldog új évet kívánunk olvasóinknak és jóakaróinknak.

A Derby cipőzűt ezuton kíván boldog új évet minden vevőnek.

Eljegyzés. Jeger Lizike és Kosza Sándor jegyezik. Minden külön értesítés helyett.

Nefelejtsd el: az Ipartestület műsoros mulatságára elmenni a M. Kaszinóban január 10 én szombaton este.

Nyolcadik évfolyamba lép a Zsilvölgyi Napló

ezzel a számával és büszkén, felemelt fővel lépünk ennek a nyolcadik évknek is a küszöbére, mert célunkban nem csatlodtunk és a mit hirdettünk az testvériség volt és nem pedig a gyűlölködés áldozott csóvjára. Ez a hét esztendő a melyet keményen megharcoltunk, a harcok esztendeje volt, amit a Zsilvölgyi lakosságért vívtunk meg, nemzetiségural tekintet nélkül.

Ha vissza tekintünk erre a hét küzdelmes évre, akkor nem csekélyképpen mondjuk el, de megkell írunk, hogy igazságunkért rengeteg ellenséget szereztünk magunknak. Velünk szemben bebizonyított a közmondás, hogy szőlj igazat, betörök a fejed. És hiába akarták betörni, hiába fenyegettek, hiába írtak névtelen leveleket, amelyben elhallgatásra terrorizáltak, a Zsilvölgyi Napló nem hallgott és bátran megmerte mondani véleményét kicsiről nagyról egyformán. A mai lapunk nem a helyi viszonyok figyelembevételével alakult meg és folytatta eddig a harcot, hanem a helyi érdekek védelméhez tűzte ki céljait és nyit volt minden időben s nem árulta zsákba az elveit sohasem. Nyolcadik éve már.

Héj, pedig mennyi akadályt kellett ez alatt az idő alatt leküzdeni! A hétköznapi kis senkik, akarnokok és szereplési viselkedésben szenvedők ostromlalták bokjokat hirdettek ellenük. Ebben a magyar-lapelenes háziasban elől járt Veress Béla és néhány ostoba bérence, akik nem szűgéltek, hogy magyar léteikre egy magyar lap ellen vádaskodnak, az megakartak semmisíteni csak azért, mert az csak is *magyar érdekekért küzdött, és nem Veress Béla személyi kultuszát kívánta szolgálni*. 1891 ben öcsiként bátran szakszálltak a sajtószembaságról és törvénybe iktatták: hogy az ember jog, hogy szabadon írasson mindenről. Másfél századdal később az unokák, a Veress labancok megelégedtek ezzel a magyar nemzet nemese vívmányáról és elől jártak ennek a lapnak elnémtetésében és megkellett érni azt, hogy nem a román nép akart egy magyar lapot elpusztítani, hanem a hivatalosnak nevezett magyar-párti vitózók. Nem baj, kibírtuk ezt is, mint a többi lelketlen támadást és hadjáratot, ami a hét évünk alatt ellenünk indítottak. Kibírtuk és kibírjuk a jövőben is. Az a kis csemete, amelyet hét évvel ezelőtt elindítottunk, ma már nagy fa lett és ha táboruk nem is állnak mögöttünk, de van egy olvasóköröségünk, egy gerinces olvasóöröm, amely hűségeen kitartott mellettünk és akiknek most is hét év után is és a jövőben is névtelen hálós köszönettel mondunk, hogy elveikből nem engedtek és olvasónk maradtak jónak rosszban. Minden tiszteletünk az övék, petroszenyban úgy mint vulkanban, lupenyban úgy mint lönyau és aninoszad és deakbányától kezdve egészen Kánadáig, (ahol szintén vannak olvasóink) és előfizetőink és akiknek csak hálós köszönettel tartozunk, hogy az elmúlt hét év alatt lapunkat előfizetésükkel, hirdetésükkel támogaták. Igérjük, hogy a jövőben is azok leszünk akik eddig voltunk: harcolók a kisebbségi jogainkért és békés testvéri politika a többségi népek felé. Kisebbségi meggyárnak más politikát folytatni nem lehet.

Tetstől távolított:

a "Zsilvölgyi Napló" szerkesztőségé

Ügyes varrónő szerény igényekkel ajánlókiz házakhoz varrni. Vidékre is elmegy. Cim a kiadóban.

A Zsilvölgyi Napló előfizetési árai régi marad

Egy hónapra	15 Lei
Három hónapra	45 "
Fél évre	80 "
Egész évre	150 "

Intézményeknek, bankoknak, részvénytársaságoknak és egyesületeknek évi 500 Lei. Hirdetéseik c/m2 3 Lei. Apróhirdetéseik szavankint 5 Lei. Azok akik munkát keresnek teljesen ingyen hirdethetnek.

Heti krónika

Egy olvasónk hőzi velünk, hogy ma a mikor mindenki sir, panaszkodik és arról beszél, hogy milyen rossz az viszonyok, nem e volna helyesebb meg-szántást azokat a rengeteg bálót és „kirucnacsokat”, amelyek, dacára annak, hogy részben jótékonyak, hanem még is csak felesleges akkor, mikor mindenki sópánkodik és valóban a rüfzetésből é? Nem tudjuk, hogy figyelmes olvasónk tudja e, hogy legutóbb Magyarországon indult egy mozgalom, amely azt akarta elérni, hogy az idei farsangban, tekintenek el a bálót és tudja e, hogy ez a takaréksági akció éppen a *lányos mamák ellátásán* bálott meg, de ha tudná is, megkell írjuk, hogy a bálók, mulatságokat megszűntetést célzó mozgalom minden időben csúdtog mondat és mindaddig, amíg a polgári szerelmek és a házasság, a mulatságokon kénytelen megkezdődni. Ez a logika nem helyes ugyan, de a mai társadalomnak ez kell. A mai lány azt gondolja, hogy *nem lány* ha nem cigitatúzik és nem iszik koccit pertut a *legelső fiatalleberrel*, akivel a legújabb Fox-tortát alkalmam van valamelyik farsangban táncolni. Ez a fiatal lányok helytelen feltevése már a jó mamákak is hatalmába kerítette és a bálón az új divathóbortot követve alig lehet észrevenni, hogy melyik az u. n. Garde-Dame, a „*lányos mama*”, és melyik az eladó lány, aki ezen a farsangon gondolja szerződését megkölni az Amor lstenével. A mai lányos mamák pedig abból a helytelen feltevéssel indulnak ki, hogy a lány pártába marad, ha nem megyen a bálba. Ezt ugyan ezerszeresen megafolja az a nemese asszonyi tétel ami az egyik derék lányos mama mondott, hogy az akinek cseresznye kell a nememen a piára, hanem menyen a tavaszi szele ringatózó fahoz és szakítsa le a harnvas tiszta ropagós cseresznyét és ne a piacra vásárolja meg.

És valóban úgy van! Az a fiatal ember aki házasaol n akar, nekeresse a balok (sokszor kétes tagjai kö-zött) azt kívül az életét akarja lelni, hanem ha szán-

déka komoly, egész bátran benyithat akarmélyik há-lányos házhoz és ott szívesen fogadják, ha jól akar

Természetesen ez a cikk az eddigi szokást és bál fánclaszt sem fogja megszüntetni és igazán d-cserétre válták a katolikus Nyögylet lennek az felhívása, hogy „*a hölgyek mind egyeztetés ruhá-ban jelenjenek meg a mulatságon*”. De ki tartott ezt be? Hölgyeink (hölgyem is) minden mulatságot egymást akarják tullicítani és „csak” azért is had-pukadnak meg a barátón és irigen” jelszóval ké-szűnek a bálra és a munkától agyonfogyottól szeg-nyek férjek (én is) hetekkel a bál előtt egyebet sen hallanak öngyáságtól minthogy meg e veszi ke-ces alak jára azt csodaszép Crepcedin ruhát a milye még senkinek sincsen és emivel a bálba o fogja legnagyobb „*sikert*” aratni. Az ilyen könyömlű bá-lóz szándék aztán végrehálói, pénztávarokat és dolgozó férjek, akinek muszály teljesszáni hölgy (hölgyem) kívánságát megkelti egyebet sem fo-hallani mint, hogy ő (a drága) „egyszer akarta meg-pukasztani Rivális Julia barátját és a férj (én, t-ő) volt az a ki ezt nem engedte meg”.

A kedves levlírósnak a kívánságát én nem is me-rem tehát a nyilvánosság elé terjesztani, mert em (mivel nőrel és divatból van szó) csak mi férfiak füzünk nek. Habár teljesen igazat adnak neki így az, hogy ma csak egy bizonyos rétegnek nagy a nyom-or.

A ki dolgozik, kereskedő, iparos és hivatalnok mind erején felül költökezik. (Én is). Az igények u-gyanis nagyon megnöttek és a kereset nem bír ez-zel haladni, mert nem is bírhat. És ha bírna is? Vaj-e istennek ma az a kereső dolgozója, akinek alig-menyit keres is, elég volna amit keres? Nincsen. A külső flanc világot éljük. Selyem és brokát a do-mináló anyag és egyetlen szobalány sem képzeli e-ma lábai selyem harisnya nélkül. Hogyan maradjon akkor a polgár asszony, vagy a polgár lány hátráb-b Merem állítani, hogy ha aranyból tudna venni haris-nyat akkor abból venne, de nem azért mert emb-műveltebb és kulturáltabb lenne a lelke, csak mert az a mit eddig hordott, már mindenkinen van. C-mert hány selyemharisnyás lány és asszony diszelek-külő diszben a bálók alkalmával és ha megkerde-nék től, hogy ki volt Kossuth Lajos, Götthe, vagy Eminescu, nem tudna felelni rá. Mindennek tehát modern kor divathóbortja az óka és senkinek kezdi-heti a takaréksági elvet, mert aki szegényebb ru-hába megyen egy mulatságra, arra rá se néznek é-s ha nem megyen el a mulatságra akkor azmondják hogy otthon állt mint a kőtől, holtot annak aki rende-elre vágyik és különösen felesleges ember, a bá-csak felesleges kiadás és nem bizonyos, hogy a bál-költ segen kívüli nem a kell fizetni a vállalás költsé-gét is. Kérdésem! megéri ez az okvetlen balbajrás és minden mulatságonalvó jelenlét?

Ettől függetlenül azonban jó mulatást kíván min-denkinék.

Motnár Sándor.

Dr. Lapadatu, Horváth Géza a kolozsvári opera volt tagjai, Grün Ibi gyermekprimadona, Timoc Erna, Klein Edith, Horváth Ibi, Soldán Juci Feldmann Juci, Klein Mancsi Kallós-Ruder és Rozenberg Bába lépnek fel a zsidó Nyögylet szombati estélyén

Az idei farsangi szezon mulatóságait a hely-beli zsidó Nyögylet műsoros bálja vezeti be és a jele szerint gazdag műsor fog szórakoztatni a közönséget. A zsidó Nyögylet vezetésége gondoskodott az idén is róla, hogy az általa rem-dezett farsangi műsoros est nemaradjon mo-gótte az eddigi jólsikerült mulatásainak. A mű-sor gazdag számai arról győznek meg bennün-keket, hogy ez az est feledhetetlen lesz a jelen-lévő közönségnek.

A több mint tíz számból álló műsornak főbb érdekességei lesznek: Dr. Lapadatu és Horváth Géza, cluji opera tagjainak a fellépje. Ezekenvl szerepelni fog a gyermekelőadásokról jólismert és tehetséges gyermekprimadona, a kis Grün

Ibi is, aki a prológon kívül énekes táncszámo ad elő. Timoc Erna és Klein Edith klaszikus táncot lejtene. Egy érdekes kép főszerepel Klein Mancsi, Horváth Ibi, Soldán Juci Feldman Juci és Horváth Géza alakítások. Prologot mon-c Rozenberg Bába is. Az egyes zenészműsor nagy-részt Ruder szerzte. Szenzációsának ígérkezik Kallós-Ruder zenehumorista jelenete is. Kon-ferál Rugler. Az énekszműsorok Dr. Boerné pe-troseni uriaszony fogja kísérni, míg a zene-kar Schvach karmester fogja dirigálni a töle megszokott művészi pontossággal.

Előadás után tánc és tombola, valamint szép ségverseny és egyéb szórakoztató attrakciók egészítik ki a ragyogó műsort.

Akik mindenütt ott vannak.

(Az örök reneszánsz c. ciklus első könyve
Regény. Irtó: Kiss István
(Nyolcadik folytatás)

— Most nem a házából van szó Nacsága jekem. Egészen másképp jöttem... valamint ajánlani, ami segíthet magukon... de mindenestre hoz egy kis pénzt és akkor kiutadják fűzsi a lakbért is. Tóthné féllezt, hogy a háziaszony nem a lakbértért jött: szívélyesen invitálta.

— Tessék leljini Tóthné... ide ni.

A tépeti divány fejadalt a rálló öregasszony széles tumpora alatt. Tóthné még habozott egy kicsit, mert hiába, akármilyen megszorult emberek állt is szemben, tudta, hogy valamikor jobb napokat láttak és kisé kényesnek érezte a dolgot.

— Hát — mondta — édes nacsám, a fiáról lenne szó... hogy ilyen szög, tanult úri fiatal ember egy idő után se kint se bent nincsen...

— Talán valami helyet tudna Tóthné? — próbált reménykedni Tóthné.

— Nem... azt most sem tudok, de majd utánanérek elől... Hanem addig is... addig is nem teccet arról gondolni, hogy jó volna megölnösti? Tóthné felgort.

— Megölnösti? — hebegte — Az én fiamat?... így állás nélkül, mikor neki magának sincsen mit enni? Netefrajlon Tóth néni.

A öregasszony elmosolygott.

— Hát nem úgy gondoltam, én, hogy egy nyugteljé többet... Hanem mondjuk valakinek nagyon kellene, hogy férjhez menjen... nem egytől, hanem csak a név miatt. Aztán az akkor odaszé néz párszáz pengőnek... és még is... akkor már jobban kielehetné várni, amíg valami állást kap Tóthné és közben élesen figyelt Tóthné, aki a fejét rázta.

— Nem értem-mondta.

Tóthné nem kertet tovább.

— Hát tessék idehallgatni-mondta. A Pap Miciről van szó.

— Arról az... olyanról? mondta Tóthné a tisztességes nők ösztönöszerű megvetésével.

(Folyt.-köv.)

PREFECTUS UR

sétáljon végig a petroseni fő utcán

Alig pár hete csak, hogy botránny módon befejezték a petroseni fő utnak az aszfaltozását, amelyért a polgárság nehéz milliókat fizetett ki a vállalkozóknak és aki ma — pár hét után — végig sétál az ujjonnan aszfaltzott fő uton akkor szomorúan állítja meg, hogy a fő ut aszfaltozásáért kifizetett milliók elpocsékolts ószégek voltak csupán, mert egyes helyeken nem csak hogy apró gödrök keletkeztek már is, és elismert válogatott felboltozt az utat és az elismert aszfalt porrátorva igazolja azt a már egyeztetett megállapítást, hogy az aszfaltozást nem végezték kellő szakértelemmel és ebből a felletes munkából városunk hátrányt szenvedett, vagy is hiába fizetett ki Niciuké a milliókat mert a kifizetett milliók ellenében nem rekompenzálta a varost úgy, a hogy szik-séges lett volna.

És hogy nemondja senki, hogy mi liberális szemszögből ítéljük meg a dolgot, ajánljuk a Prefectus urnak, hogy sétáljon végig a petroseni fő utcán és különösen a posta környékén nézze meg a pár hetes utjavítást, és megfog győződni róla, hogy itt a város hátrányára lett elkészítve a fő ut és ezt a hanyagságot nem menti az sem, hogy az utkésztő vállalat felelőseget vállalt az aszfaltozásért.

**SZEPLŐK
MÁJFOLTK
PATTANÁSOK**
ellen, kizárólag

Kárpát Benzoe Crémét

használd, mely rögtön széplít. Készíti
KÁRPÁTI JÁNOS
gyógygyógyász

ARAD

Bulevardul Regie Ferdinand No. 62
Mindentén kapható. Csak a leptomált és
a Kárpáti névvel ellátott doboz a valódi

Utógondolatok az 1930 év karácsonyához

„Ez előtt 1930 évvel indult el József Galileából a Dávid városába, Bethlehembe, hogy beiratassék Máriával, ki neki jegyeztetett vala feleségül”.

1930 éve hogy az Ur angyala hirdeté a pásztortoknak a nagy örömet, mely az egész nép öröme lésszen „Megszületett a Megváltó és Megtartó, aki az Ur Krisztus”.

Az egész keresztény világ örömménepét ülte az elmúlt napokban faj-vallás-nemzeti külömb-ség nélkül.

Öröm ünnep volt, mert a „Megváltónk” és „Megtartónk” létét hirdette tülharsogva minden földi dolgot.

Az öröm az embert jobba, nemesebbé teszi, hirdetik a nagy bölcselők. A gyűlölködés, torz-salódás, hatalmaskodás szelleme erejét veszve keltett volna távozzon az emberekől a békesség, a lét, a megváltás és megtartás ez örömmünnepe.

A nyomor kiabáló jajsavát az öröm ünnep igyekezett eltompítani és a jövőszív a lehető-ségekhöz képest a karácsonyi ünnepek alkalmá-val enyhíti leginkább a nincstelenséget.

Mindeu keresztény ember ezzel önkénytelenül is az örömet osztotta meg, az örömet, mely minden hívő lelkét töltötte. Az örömet, mely harsogta „Megszületett a Megváltónk a Megtartónk”, aki egy minden keresztény hívő részére.

A hatalmasok, a nagyok, az elnyomók, a világiagiakban bővelkedők, a lelkiekben gazdagok, és a tehetelesek, a gyengék, az elnyomottak egyaránt ép ilyen nyílt szívűséggel milyen könnyen oszthatnak meg a közös „Megváltójuk”, a közös „Megtartójuk” által reájuk hagyott szent örökséget „A Szeretet” kimeríthetetlen forrását, kincseit, ha már a születése emléke örömet megtöltött egymással osztani.

Kisebbségi létünk tizenharmadik Karácsonyát éljük át. S a karácsonyi ünnep öröme is mennyi-fen tartósabb, mennyivel bensőbb lett volna, ha a krisztusi eszmék eszménye a „Szeretet” a lelkekben ugy élné ahogy azt a közös Megváltó k, a közös Megtartónk hirdette és akarta.

Ha nemcsak ilyenkor találunk volna egymásra a Megváltó közös örömmünnepe, hanem az egymással találás vékony fonala, mely a szent örömmünnepből fakadt, acéllá edződött volna az örömmünnepe szent hevében!

Kisebbségi létünk tizenharmadik karácsonya száma ép annyit tesz ki számszerűleg mint a Megváltónk születési évfordulója számszopot-jának egyes számszűségei összegeve.

Hátha e véletlen egy jobb jövő symboluma, hogy a krisztusi Szeretet a karácsonyi ünnepek alatt fellobogott az egymásra találat elősegíti.

Szűkebb hazánkban is, itt a Zsvlvölgyében, e közös szent örömmünnepe bár adott volna erőt, hogy miként az „öröm” megtartatásban voltunk egyek, egy mások is tudjuk elképzelni egymás megbecsülését ezen szent karácsonyi örömmünnepe erejében.

Mennyivel Krisztusabb és mennyivel emberibb lenne akkor a hozzána.

„Dicsőség a Magasságos Menyekben az Isten-nek! és e földön békesség és az emberekhez jóakarat”.

A magyar lapok karácsonya

Irni kell róla, mert hatalmas anyaggal, értékkel és fejlődéssel léptek az olvasók elé a magyar lapok az ünnepek alkalmával. Itt legelőszörban a legnagyobbat magyar napilapról a Pesti Nap-lóról kell dicsőítenet mondani. E az karácsonyi szám a modern művelési újságírásnak valósgos remeke volt. Földi Mihály avatott keze minden oldalon meglatzást. Kitönően összeállított ün-nepi szám volt. Ha arányérmet tűznének ki az ünnepi számok megjutalmazására, egy Pesti.

Naplónak két darab érmet kellene adni. Még ez ez is kevés volna! Ulána a magyar progreszív sajtó vezére a „Magyar Hirlap” követ-kezik. Jubileumi számot adott a Hirlap a negy-ven év alkalmával és gazdagon felszerelt ér-tekcs cikkekkel áldozott az olvasónak.

Feleki cikke brilliáns volt. Zsolt Béla nagy-szerű írásában márká. Az „Ujság” szintén pá-ratlanul gazdagon jött az olvasó elé. Kóbor Tamás novellája írói munka. Vezércikk: felemelő.

Az erdélyi lapok közül legszegényebb volt a Temesvári Hirlap. És ezen nagyon csodálko-zunk, mert a tavaly legjobb karácsonyi száma a T. Hirlapnak volt. Azt hiszem Asztalos keze hiányzik egyelőre.

A többi lapokból a Keleti vezércikkre volt tartalmas. Szász Endre ílyet meg nem produ-kált. Ligeti novellája jó munka.

Az Ellenzék-ben Bartalis verse jelentette a lap értékét. Dr. Krenner cikke költői.

A „Brassói Lapok” nyert legutóbb, mert a karácsonyi számmal egy nappal hamarabb jött ki. Küldi megkell említeni a „Nyugat” című irodalmi és művelzeti lapot, amelyben Móric Zsigmond brilliós magis irodalmi értékezésel.

Verset a karácsonyi számban keveset olvas-tunk. Ünnepi esemény volt a Pest Naplóban Babits Mihály csodaszép verse. Csak ezért az egy Babits versét érdemes volt megvenni a lapot.

Az erdélyi hetilapok közül csak a „Hunyad-vármege” adott ki nyolc oldalas lapot. Ebbé a nyolc oldalas számba Gyarmatiról cikkez-ik valaki, arról a Gyarmatirol, aki valamikor nem is olyan régen még a „Hunyadvármege” szer-kesztője volt, de azóta tehetséges festő lett belőle.

(m)

Mozikritikák

Megkell állapítani, hogy a mozgóké nem vál-toztak be azt a várakozást, amit a közönség a karácsonyi műsorhoz fűzött. Valamennyi mozgó régi kópiája lapult prgetett és tartalomban és cselekményben is teljesen üresek voltak.

Általában ajánljuk a mozgósínházaink figyel-mebe, hogy ma már mindenfelé a beszélő és hangos film a mozgóké műsora és nefelejsék el, hogy régi kár rossz filmekkel kísérletezni.

Kivétel ez alól a Munkásmozgó „Atlantia” filme, valamint az Uránia új „Al. Jolson” mű-sora is, ahol meglatzított, hogy a szükségesítő szí szereztek be a küzönsgé nagy megelőgésére.

boldog újévet kíván

üzletfeleinek, megbízóinak,

erdős

hirdető

józsef

irodája

budapest,

teréz-kört 35.

telefon: 195-58

Az idei legsikerültebb masoros táncmulatsága lesz az Ipartestületnek január 10 én a helybeli Munkáskaszinóban.

D-l Tek.

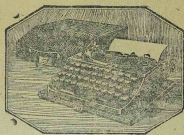
Fonciéra-Agricola

Általános Biztosító R. T.

Teljesen befizetett alaptőke 50 millió Lei.

Saját tartalék alapok 192.567.490 Lei.
Életbiztosítási tőke; Egy milliárd 64 millió, 308 ezer, 846 Lei.

Str.

Ezen REMINGTON PORTABLE írógépet

Őn is megszerezheti a legkedvezőbb részletfizetési feltételek mellett
Kérjen árajánlatot

Remington írógépek központi Lerakatát
Timisoara, Bulev. Regele Ferdinand 9

Ha Bucurestbe érkezik keresse fel az állomástól alig két percre lévő

Hotel „BRATU” szállodát

Calea Grivitei 130 szám alatt,
a hol kényelmes és tiszta szobák kap-
hatók állandóan és nagyon jutányos árban.
Központi fűtés. Hideg és meleg víz.
Fürdő.

A zsilvölgyi közönség találkozó helye.
Kényelmes villamos összeköttetés a vá-
ros minden részébe.

Dohányzók!

Csak „Nicotan” használatával azok
hatnak le a dohányzásról. Teljesen
biztos és ártalmatlan. Utánvétellel 14
leiert küldi azonnal „Nicotan” képví-
selet, Bucuresti Calea Mosilor 326.
Számítalan köszönő levél

CSOKROKAT

névpáni, lakodalmi és ünnepnapokra legszebben é-
jutányos árban készít: Benedek kertészete, Petroseni

Uzina Electrică soc. pe act

Petroseni — Angostraktúra:
"art mindennemű magas és alacsony feszültségű szerelési any-
gokat, Csatlók, Ezzelámpák és fővezetők
a legújtanjonabb áron
valamint Standard, Philips és Nóra Rádiókba-
és Rádió alkatrészekben nagy raktára minden igény
kielégíti. A Rádió osztály Petroseni Bal. Regel
Ferdinánd Marek házában van.

„Agronomul-Gazdak”

Általános Biztosító Részvénytársaság
Alaptőke és biztonsági alap
600.000.000 — Lelei felel
Erdeklőzőségeiben a DUNA bécsi és a
MAGDEBURGI biztosító társaságokkal vala-
lamint a Chrissoveloni Bankkal.

Vállal legelőnyösebben tűz, élet, jég, állat,
belfűtés, baleset, szavatosság, üveg, autó,
szállítás stb. biztosításokat kártellenkiül
legelőnyösebb díjtelek mellett

Ezenkívül kőt olcsó díjtelek mellett
rendkívül előnyös alapon munkás biz-
tosításokat az egész zsilvölgyében.

Zsilvölgyi képvislet Petroseni.
Str. P. Cic. (volt Mátyás ucca 2)

A Bucuresti Kávéház

Családi szórakozó hely.

Pontos kiszolgálás. Zene. Szolid árak.

Cassa de Păstrare S. P. A. Petroseni

Petrozsényi takarékpénztár r. t.

Saját tőke: 15.000.000 Lei
Betétállománya circa 61.000.000 Lei.

Foglalkozik a bankszakma minden ágával
Petroseni. A park MELLETT.

ÉPÜLETFA

és deszkaanyag minden mennyiségben
jutányos áron megrendelhető: Fűrésztelep
LONEA

Phönix élet biztosítótársaság Bécsben

Állapottatott 1882. évben

Romániai gazgatóság: Bukarest. Bulev. Elisabeta No. 10.

Erdélyrészi ellenőrző iroda: Cluj. Str. Nicolae Iorga 16.

Vezérképviseletek: Arad, Braşov, Cluj, Cernăuţi, Chişinău, Mediaş, Oradea.

Satu-Mare, Sibiu, Trg-Mureş, Timişoara.

Biztosítási állomány 1929 június végén kb. 50 milliárd lej.

Biztonsági alapok 1928 év végén . . . 5,7 . . .

Díj-és kamatbevételek 1928 évben . . . 2,3 . . .

A társaság működési területe: Ausztria, Belgium, Bulgária, Csehszlovákia,
Egyiptom, Franciaország, Görögország, Hollandia, Jugoszlávia, Lengyelország,
Magyarország, Németország, Olaszország, Palesztina, Románia, Spanyolország,
Tunisz, Törökország.

Zsilvölgyi képvislet Horváth Mórni Petroseni.

„Steaua României”

Román Biztosító-Társaság (a Phönix koncernjében)

Bucureşti, Bulev. Elisabeta 10 sz.

Erdélyrészi főigazgatóság: Braşov. Kapu-ucca 65 sz.

Tűz-, üveg- és befűrés-, jég-, baleset-, szavatossági-, automobil-, géptörés-,
szállítmány-, élet- és népbiztosítások.

Előnyös díjtelek, modern feltételek.

Képviseletek az egész országban